

Den bevingede knokkelmand

At skabe kunst, som ikke kan glemmes af beskueren, er få kunstnere forundt. Den danske kunstner Laurits Andersen Ring(1854-1933) er en af dem! Som én, af i alt 12 kunstnere, har L. A. Ring fået en plads i den omdiskuterede Kulturkanon, som Kulturministeriet fik udarbejdet i 2006, med daværende kulturminister Brian Mikkelsen i spidsen. Maleriet: "Sommerdag ved Roskilde Fjord", fra år 1900, har jeg haft den fornøjelse, at gense et par gange i denne måned på Randers Kunstmuseum, hvor det har sin plads i samlingen af malerier fra Realismen og Symbolismen. Et maleri der både rummer realistiske og symbolske træk, som gør det særligt interessant, og altså til et hovedværk i denne åndshistoriske strømning. I begrundelsen for at vælge netop dette maleri, skriver udvalget, "motivet forekommer, som var det løftet ud af virkeligheden og indskrevet i et større univers. Et kosmisk, guddommeligt lys fylder billedet med en rummelighed, der uvilkårligt kan forbindes med en uendelighedssymbolik.....Rummet besjæles her af såvel det guddommelige som det virkelige lys og giver dermed billedet en mening langt ud over Rings samtid". Hvem kunne have beskrevet det smukke maleri bedre? Men så bestod udvalget også af store personligheder som mag. art. Bente Scavenius, tidligere direktør for Ny Carlsberg Fonden, Hans Edward Nørregaard-Nielsen m.fl.

Kulturkanon eller ej! Tidligere direktør for Randers Kunstmuseum, Finn Terman Frederiksen skrev i 2007 en hel bog om L. A. Ring: "Den bevingede knokkelmand". Og det var ikke den første i rækken! Det maleri, som Finn Terman Frederiksen, har mest fokus på er, "Aften. Den gamle Kone og Døden" fra 1887. Dets oprindelige titel var bare "Aften". Maleriet hænger i dag på Statens Museum for Kunst. Hvor ofte har jeg ikke dvælet ved dets underfundige univers! Hvad er det som undrer? Et aftenlandskab, et yndet motiv for L. A. Ring, hvor en ældre, anonym kone med sort tørklæde er sunket sammen, tilsyneladende træt og mæt af dage ved vejkanthen. Konen er placeret i venstre side af billedet, hvor aftensolen ses lige oven over. Hun sidder på sin store, fyldte vadsæk. I venstre side fortsætter markvejen....den vej, hvor den gamle kone måske ikke har kræfter til at gå mere. Livsbanen er måske nået ind i sin afsluttende fase. Memento mori. Vi skal alle dø. Nu er hendes time kommet!

Men her slutter L. A. Ring ikke sin fortælling: Over hele maleriet svæver døden i skikkelse af en bevinget knokkelmand, der triumferende svinger sin le på himlen over hende. Maleriet blev første gang vist på Charlottenborgs Juleudstilling i 1887. Tømrersønnen, L.A. Ring, fra det fattige sydsjællandske landsbymiljø var 34 år, da han udstillede dette værk. Han var uddannet bygningsmaler, og havde sideløbende med sit arbejde, som sådan, optjent penge til i flere omgange, at gå på Kunstakademiet, uden dog, at få uddannelsen gennemført. En kort periode var han også elev på P. S Krøyers frie kunstskele, men desillusioneret var L. A: Ring, til trods for, at han efter flere afvisninger på de censurerede udstillinger, nu var en tilbagevendende gæst med fine anmeldelser. Værket udgør dog et nybrud i L. A. Rings billedverden. Den eksistenstolkning han tidligere havde savnet i sin kunst fik nu en klar stemme, med reference til en række kunstnere i det internationale miljø J. F. Millet, Max Klinger m.fl. Klinger var da også en af tidens store ånder, Georg Brandes' favoritter, som udtalte om foregangsmanden: "nye Organismer, nye Fabler, nye udtryk for Følelsen, nye eller fornyede Sindbilleder på Lyksaligheden, Savnet, Rædslen og Tilintetgørelsen".

Forfatteren Henrik Pontoppidan(1857-1943) var en af de få, som i samtiden, forstod L. A: Rings sammensatte personlighed. De fik et nært venskab, og det menes, at forfatteren i sin roman "Nattevagten" lod en maler ved navn, Thorkild Drehling få stemme; inspireret af kunstneren L. A: Ring. Andre mener,

at L.A. Ring i sit maleri "Aften", var inspireret af Henrik Pontoppidans novelle "Knokkelmanden", som blev udgivet samme år, men det vides ikke!

Men hvorfor sidder en midaldrende kunstelsker og bliver grebet af et maleri fra 1887 og et fra år 1900 af L. A. Ring? Jo, fordi L. A. Ring i sine malerier stiller det uomgængelige spørgsmål! Er der mere mellem himmel og jord end vi tror? En maler, som livet igennem altid tog de svagestes parti. Man kunne fristes til at tro, at han spåede os alle en plads i Paradis, hvis han fik lov til at bestemme! Jeg stiller mig i rækken.

At livets åndelige dimension er mere lyslevende end nogensinde før, har de seneste ugers mediedækning af præsten, Per Ramsdals syn på Jesu genopstandelse pustet liv i! Og i dag udkommer journalisten Charlotte Rørths bog om hendes møde med Jesus!

Der er en jord! Og der en himmel!

